

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Drachmann, Holger: "Forskrevet", i *Forskrevet*, udg. af Lars Peter Rømhild , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2000, s. 476. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-drachmann14val-shoot-idm140708760200368.pdf> (tilgået 20. juni 2021)

Anvendt udgave: Forskrevet

↑

☒ Overgaard ligesom belurede hendes Blik. Til hans Beroligelse svarede Gerhard undvigende - at det maatte have sine store Vanskeligheder at finde en saadan mandlig Redaktør - der jo næsten skulde være Ridderen uden Frygt og Dadel - foruden at hans Kundskaber maatte være omfattende - sociale, nationaløkonomiske, juridiske. En »digterisk« Natur - for ikke at sige en Poet - mente Gerhard absolut vilde være forkastelig; han vilde ikke kunne stille sig upartisk, vilde føle sig tiltrukket af Ynde, Elskværdighed, og tilbageskudt af det modsatte - hvis han selv endnu var en Mand, som ikke helt havde taget Afsked med Ungdomsrørelserne; eller han vilde blive en besværlig, fordringsfuld »Profet« 477 - hvis han havde passeret Middagshøjden og nærmede sig Oldingen. Og deri samstemmede Overgaard - ingen Digter, ingen Kunstner, men en Journalist!

☒ Anna Funch modsagde mildt; Frøken Palm huggede ind. Overgaard blev varm - og det klædte ham. Samtalen blev levende. Anna Funch vendte sig mere og mere til Overgaard, over hvem hun øvede en Indflydelse, der ikke var til at tage fejl af. Frøken Palm drillede baade ham og Gerhard.... Gerhard, som alligevel kun halvt var med i disse Spørgsmaal Mand og Kvinde imellem; de forekom ham maaske lidt for ydre, for meget af Theorier, valgte Standpunkter - uanset Alvoren, det Personlige, som han ikke kunde benægte. *Hvad vil da disse to Kvinder?... foruden alt det, de »vilde« paa Grund af en Bevægelse, der var stærk nok til at forme baade Ønsker og Fordringer. Frøken Harriet Palm var langt den betydeligere, den dristigere, den lidenskabelige, den, som maaske havde haft mest at lide, mest at trænge tilbage - syntes Gerhard. Men hvad vilde hun da? Aa, jo dog, maaske - under en stor Bevægelse, en Revolution, gribe Fanen, være selve Fanen..... men vilde hun være dette for en enkelt Mand snarere end for de mange, baade Kvinder og Mænd?.... Ja hvem véd! Tiden vilde maaske vise det.*

☒ Men overfor Anna Funch kunde Gerhard ikke væрге sig imod dette Indtryk af en Theori... det, som Halvvig i Kupeen havde ytret. Og Gerhard blev adspredt. Vi Mænd saavel som Kvinder er ude over vort naturlige, i hvert Fald vort tidligere Hvile- og Tyngdepunkt - tænkte han - og vi gaar vanskelige Tider imøde - Ulfs »vanskelige« Tider.

☒ Saa rejste man sig og gik. Overgaard indviklet i et Stridsproblem med Frøken Palm. Anna Funch og Gerhard nogle Skridt bagefter.

☒ Kan De huske - spurgte han uvilkaarligt - da vi mødtes og spaserede her sammen, dengang da.... ja det er snart adskillige Aar siden!

478

☒ Hun saa' hurtigt paa ham, gav hans Haand et let Tryk, og sagde dæmpet, bedrøvet:

☒ Vil De dog ikke træffe sammen med Annette? Hun er her jo - ude hos den gamle Lehnsgravinde. Men det véd De vel? Tilgiv mig - men jeg synes, at De begge maa ønske en Forklaring.... nu er der gaaet saa lang Tid - meget kan se anderledes ud - og man taler dog bedre end man kan skrive!

☒ Gerhard bed sig i Læben: Ser De hende - har De talt med hende? spurgte han dæmpet.

☒ I dette Øjeblik vendte Overgaard sig og raabte til Gerhard: Hør Du Hemmelighedskræmmer - din politiske Tro trænger vist til Bestyrkelse. Iaften - og imorgen Aften med - »styrker« den gamle Lehnsgravinde de Troendes Skarer ved en stor Have-Forsvarsfest ude paa sit lille Enkesæde, Du véd den hvide Gaard med den kønne gamle Park her tæt udenfor Byen - knap en Fjerdingvej; man kan køre eller gaa derud, som man vil. Vi har faaet Indbydelseskort paa Kontoret - man vil ogsaa have Vantro med, dels for at omvende, dels for at »anmeldes«. Enhver uberygtet og nogenlunde ædru Person har forresten Adgang - imod en passende Entrée til Forsvarssagen - altsammen Selvbeskatning! Den gamle Dame giver loyalt sine Træer og Buske og Plæner til Pris... der vil blive talt og sunget og gøglet ved kulørte Lamper, med Tombola og Theater og Fyrværkeri - Alt for Fædrelandet. Tag derud!.... Damerne og jeg kommer..... vi skal blot spise til Middag med Bentzen..... ah, dér har vi vores Redaktør en chef!.....

☒ Og Redaktør Bentzens trætte, joviale Skikkelse, smilende sarkastisk i Solskinnet, ligesom levendegjort solbelyst Intelligens, svingede ind paa Langelinje imod dem.

☒ Han hilste med en hvid Haand... Damerne bøjede deres Hoveder... Frøken Palm løftede hurtigt sit, krummede Læben, sigtede og afskød en eller anden Pil - som Bentzen greb i Luften, sendte tilbage - bøjende sig drømmende med de kloge Øjnes noble Ironi - en hengiven og lidende Ironi under Jaguarens bløde Blik.

479

☒ Gerhard anbefalede sig. Han skulde spise sammen med en Ven - sagde han.